

6 november 1961

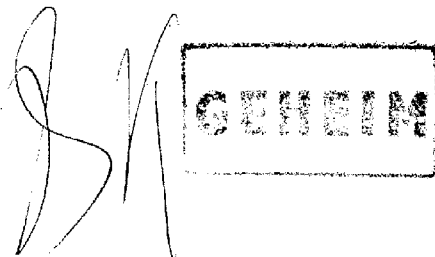
U 13264/61 - C 46 - P1/PS9.

FA 10785717

Land: Frankrijk.

Onderwerp: Gesprek met Guy MOLLET en LEENHARDT.

Referenties:

Datum van waarneming: Tweede helft oktober 1961.

Bron: Betrouwbaar, met goede contacten in Franse socialistische kringen.

Opmerkingen:

Verzonden aan: de Minister van Buitenlandse Zaken.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

's-GRAVENHAGE.

Frankrijk

GESPREK MET GUY MOLLET EN LEENHARDT

In een onderhoud met Guy MOLLET over zijn gesprek met MENDES FRANCE zeide hij: "Ik ben en blijf zeer gereserveerd tegenover MENDES FRANCE - ik zou aan dat onderhoud ook nooit die publiciteit gegeven hebben. Deze excessieve publiciteit is kennelijk het werk van de propagandadienst van MF. Ik geloof niet, dat MF veranderd is; ten opzichte van de communisten is hij nog altijd weifelend en dus onbetrouwbaar. Dit scheidt ons dus, als het moment komt. Maar ik ben naar hem toegegaan, omdat de 200.000 lezers van Express en France Observateur - "de Sorbonne" - een kader vormen, dat in de raderen van de maatschappij een zekere rol speelt. Op zijn minst wil ik ze neutraliseren."

Verder deelde de socialistische leider mede: "We zijn bezig twee fronten te bouwen: ten eerste een defensief front voor het geval een opstand ingeluid wordt met een aanslag op De GAULLE. Dit defensieve front loopt vanaf MENDES FRANCE tot aan PINAY. Ik heb met alle leiders der groepen die in dit front vallen - d.w.z. alle groepen behalve de communisten en O.A.S.-fascisten - gesproken, en met sommigen langer dan met MF. MF is dus een uiterst kantje van dat front, niet meer. Te spreken van een front MF-Guy MOLLET is onjuist.

Dit defensieve front is vrijwel gereed; het is ook gemakkelijk te maken, aangezien men er geen program voor nodig heeft. De constitutionele procedure is eenvoudig: als De GAULLE sterft, gaat zijn macht over op de MONNERVILLE. Deze laat onmiddellijk DEBRÉ komen en geeft hem ontslag - aangezien duidelijk is, dat DEBRÉ

niet in staat is een nationale unie te leiden, na zijn ruzies met het parlement."

Op de vraag of Guy MOLLET zeker was van de MONNERVILLE, die een sleutelpositie in deze procedure heeft, antwoordde hij: "Nee, ik ben niet geheel zeker. Dit moet door meer gesprekken met hem opgehelderd worden. Maar ik hoop, dat het zo gespeeld kan worden."

Hierop werd hem de vraag gesteld of er geen gevaar bestaat, dat DEBRÉ zich tegen de MONNERVILLE zal verzetten onder het motto dat hij best in staat is de O.A.S. neer te slaan, en dan samen met het leger een front van autoritair-conservatief karakter vormt, in welk geval het leger op wettige wijze ingeschakeld zou worden, hetgeen eventueel verzet van de dienstplichtigen zou kunnen verlammen. Guy MOLLET gaf ten antwoord: "DEBRÉ is bij het leger gehaat. Ik ben bij het leger zeker meer populair; ik ben voor hen de man van Suez."

Sprekende over het tweede front dat later gevormd zou moeten worden, zeide hij: "We zijn bezig de linker groepen vanaf de christelijke vakbeweging CFTC tot aan de radicalen tot een coalitie te smeden door middel van een gemeenschappelijk program. Dit duurt langer, aangezien de daarvoor benodigde overeenstemming moeilijker te bereiken is. Lukt dit, dan is een nieuwe formatie geboren; maar juist daarom verzetten alle conventionele partijinstanties van die groepen zich daartegen. Indirect zijn PSU (via FO) en de MRP (via CFTC) er ook bij betrokken. Maar de schoolkwestie levert voor de MRP een enorme moeilijkheid op. Wij, socialisten, hebben alle onderwijsorganisaties achter ons, maar deze eisen absoluut, dat de MRP tot de status quo van de vierde republiek terugkeert en alle voordelen haar door De GAULLE geschonken op onderwijsgebied prijsgeeft. Dit verklaart onder meer waarom de MRP in de regering blijft. De laatste crisis leidde tot het

vertrek van de kathölik LECOURT uit de regering. Maar de kathölik FONTANET kreeg Santé Publique, een belangrijk ministerie voor de kathöliken."

Na dit gesprek met Guy MOLLET had nog een onderhoud met LEENHARDT, voorzitter van de socialistische kamerfractie plaats, die juist De GAULLE gesproken had. LEENHARDT was zeer getroffen door zijn bezoek aan De GAULLE. Het was wel duidelijk, dat De GAULLE niet het minste respect voor de Kamer en voor politieke formaties in het algemeen heeft. Het was in dát onderhoud, dat De GAULLE zeide, dat een gewelddadige dood voor een historische figuur nog zo slecht niet is. En hij voegde er aan toe: "Men praat zoveel over Jeanne d'Arc. Denk U even in: Jeanne d'Arc, getrouwd, met kinderen en wie weet door haar man bedrogen. Kunt U zich haar voorstellen als historische figuur?"

Volgens LEENHARDT was De GAULLE onverschillig ten opzichte van een eventuele andere politieke formatie of een andere sociale politiek, omdat de macht, wat er ook gebeurt, toch bij de president der republiek blijft.